

הטיפול בכף הרגל קיים במספר מדינות, אך בישראל המקצוע אינו נלמד, ואף אינו נכלל בין המקצועות המוכרים בחוק מקצועות הבריאות. לכן כיום, פודולוגים לא זכאים לקבל תעודה בישראל, למרות שכ-40 עולים מצרפת, כבר עוסקים בכך בארץ.

החוק החדש נועד לאפשר הסמכה ישראלית לבוגרי לימודי פודולוגיה ולתת בידי הציבור מידע מהימן על השכלתם והכשרתם של נותני שירותים רפואיים אלו. להערכת אסתר בלום, מארגון קעליטה, עוד עשרות פודולוגים יעלו מצרפת בעקבות אישור החוק.

לדברי פרופ' שאול יציב, מנהל אגף רישוי מקצועות רפואיים במשרד הבריאות, הקושי בהכרה בעבר הייתה חוסר התעודה האקדמית שקיבלו רופאים אלו בתום לימודיהם בצרפת. "לאחרונה הבנו שחובה עלינו לסייע לעולים, ולמצוא פתרונות יצירתיים. בנוסף, התבררה תרומתם החשובה של המתמחים בתחום זה למחלות שונות". בחוק ניתן לדבריו, איזון לשמירה על הרמה הרפואית בארץ ועל התמחותם של הפודולוגים. הפודולוג יהיה רשאי לערוך טיפולים חיצוניים ולא-פולשניים בכף הרגל.

אביבית כהן, יו"ר החברה לכף רגל סוכרתית בהסתדרות הרפואית, סיפרה על חולי-סכרת רבים המגיעים לטיפול פרטי אצל פודולוגים ופודיאטרים (=פודולוג מנתח), וההכרה תאפשר להם לעבוד בקופות-החולים ולמנוע החמרה במצבם הרפואי.

תיקון החוק מאפשר לבעלי השכלה בתחום לעסוק במקצוע בארץ, ויחיל על מקצוע זה את ההסדר הקיים בחוק - לגבי הכרה בהשכלה במקצועות שאינם נלמדים בישראל, ואת הסדר-ההכרה במקצועות שנלמדו במוסדות לא-אקדמיים, שכן כיום המקצוע נלמד בצרפת במוסדות שאינם-אקדמיים.

הפודולוג אינו ד"ר לרפואה, ובמדינות שונות רמות הכשרה שונות, בצרפת ובבריטניה ההכשרה היא תואר של 3 שנים, ובארצות הברית הפודולוג הוא בעל תואר דוקטור. בשנים האחרונות מקדמת ממשלת צרפת רפורמה בתחום, במסגרתה עתידה הפודולוגיה לעבור הסבה אקדמית, אך זו טרם יצאה לפועל באופן מלא.